

Presuda Suda (drugo vijeće) od 24. studenoga 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Överklagandenämnden för studiestöd – Švedska) – MCM/Centrala studiestödsnämnden

(Predmet C-638/20) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje osoba – Članak 45. UFEU-a – Jednako postupanje – Socijalne povlastice – Uredba (EU) br. 492/2011 – Članak 7. stavak 2. – Financijska pomoć za visoko obrazovanje u drugoj državi članici – Uvjet boravišta – Alternativni uvjet društvene integriranosti za nerezidentne studente – Slučaj studenta koji je državljanin države koja dodjeljuje pomoć i koji od svojeg rođenja boravi u državi u kojoj studira)

(2023/C 24/04)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Överklagandenämnden för studiestöd

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MCM

Tuženik: Centrala studiestödsnämnden

Izreka

Članak 45. UFEU-a i članak 7. stavak 2. Uredbe (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji

treba tumačiti na način da im se:

ne protivi propis države članice koji pravo djeteta – čiji je roditelj osoba koja je napustila državu članicu domaćina u kojoj je radila kako bi živjela u prvoj državi članici čiji je državljanin – na financijsku pomoć namijenjenu pohađanju studija u državi članici domaćinu uvjetuje time da je to dijete povezano s državom članicom podrijetla, u situaciji u kojoj, s jedne strane, dijete od svojeg rođenja boravi u državi članici domaćinu i, s druge strane, država članica podrijetla propisuje uvjet postojanja povezanosti za druge državljane koji ne ispunjavaju uvjet boravišta i koji se prijavljuju za takvu financijsku pomoć kako bi studirali u drugoj državi članici.

⁽¹⁾ SL C 53, 15. 2. 2021.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. studenoga 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag – Nizozemska) – X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-69/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Članci 4., 7. i 19. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Zabrana nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja – Poštovanje privatnog i obiteljskog života – Zaštita u slučaju udaljavanja, protjerivanja ili izručenja – Pravo boravka zbog zdravstvenih razloga – Zajednički standardi i postupci država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom – Direktiva 2008/115/EZ – Državljanin treće zemlje koji boluje od teške bolesti – Medicinsko liječenje radi ublažavanja boli – Liječenje nedostupno u zemlji podrijetla – Uvjeti pod kojima se udaljavanje mora odgoditi”)

(2023/C 24/05)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Izreka

1. Članak 5. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, u vezi s člancima 1. i 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima kao i njezinim člankom 19. stavkom 2.,

treba tumačiti na način da mu se:

protivi to da se odluka o vraćanju ili mjera udaljavanja donese u pogledu državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom na području države članice koji boluje od teške bolesti, ako postoje ozbiljni i potvrđeni razlozi za vjerovanje da bi dotična osoba u trećoj zemlji u koju bi bila udaljena bila izložena stvarnoj opasnosti od znatnog, nepopravljivog i brzog povećanja svoje boli uzrokovane tom bolešću, u slučaju vraćanja, zbog zabrane jedinog učinkovitog analgetičkog liječenja u toj zemlji. Država članica ne može predvidjeti strogi rok u kojem takvo povećanje mora moći nastati kako bi moglo biti prepreka toj odluci o vraćanju ili toj mjeri udaljavanja.

2. Članak 5. i članak 9. stavak 1. točku (a) Direktive 2008/115, u vezi s člancima 1. i 4. Povelje o temeljnim pravima kao i njezinim člankom 19. stavkom 2.,

treba tumačiti na način da im se:

protivi to da nadležno nacionalno tijelo uzme u obzir posljedice mjere udaljavanja, u pravom smislu riječi, na zdravstveno stanje državljanina treće zemlje samo kako bi ispitalo je li on u stanju putovati.

3. Direktivu 2008/115, u vezi s člankom 7. kao i člancima 1. i 4. Povelje o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da:

- ne nameće državi članici na čijem državnom području državljanin treće zemlje nezakonito boravi da mu izda dozvolu boravka ako on ne može biti predmet ni odluke o vraćanju ni mjere udaljavanja zbog toga što postoje ozbiljni i potvrđeni razlozi za vjerovanje da će u zemlji odredišta biti izložen stvarnoj opasnosti od brzog, znatnog i nepopravljivog povećanja boli uzrokovane teškom bolešću od koje boluje;
- zdravstveno stanje tog državljanina i liječenje koje prima na tom području zbog te bolesti nadležno nacionalno tijelo mora uzeti u obzir, zajedno sa svim drugim relevantnim elementima, prilikom ispitivanja protivni li se pravu na poštovanje privatnog života navedenog državljanina to da se protiv njega donese odluka o vraćanju ili mjera udaljavanja;
- donošenje takve odluke ili mjere ne povređuje to pravo samo zbog toga što bi, u slučaju vraćanja u zemlju odredišta, on bio izložen opasnosti da će se njegovo zdravstveno stanje pogoršati ako takva opasnost ne doseže prag težine koji se zahtijeva na temelju članka 4. Povelje.

(¹) SL C 163, 3. 5. 2021.